

обслуговуванням процесу вирішення спору, значно нижче, ніж у разі застосування судової процедури [4].

По-друге, це добровільність медіації. Сторони беруть участь у медіації добровільно – під час прийняття рішення про медіацію, у процесі її проведення, досягнення домовленості і виконання рішень. Самовизначення – фундаментальний принцип медіації, який вимагає, аби процес медіації спирався на здатність сторін досягти добровільного, взаємоприйняттого рішення.

Наступна перевага медіації, на яку б хотілося звернути увагу, це гнучкість процедури. Сторони самостійно визначають, в яких випадках вони будуть припинити медіацію і на яких умовах укласти угоду. При вирішенні спірних правовідносин судом, сторона не на користь якої вирішено спір – у поодиноких випадках визнає рішення суду як правове. Тобто, рішення судового органу статично визначає конкретне правовідношення між сторонами та подекуди не вирішує проблему у її корені з усіма її складовими. Натомість, медіаційна угода – є результатом роботи кожної сторони та вияв доброї волі (як правило) у її виконанні. Відтак, між сторонами виключаються питання процесуальних диверсій під час судового розгляду справи, виключається об'єм ускладнень що можуть виникати у процесах апеляційного і касаційного оскаржень, ускладнень виконавчого провадження, тощо [4].

При наявності ряду позитивних моментів, проте однією з причин невитребуваності медіації є інформаційний вакуум про те, що застосовувати медіацію просто вигідно з усіх точок зору: заощаджуються кошти на судові витрати і послуги юристів, заощаджується час на вирішення спору. Окрім того, зменшується до мінімуму можливість упередженого підходу при прийнятті рішення саме тому, що рішення приймають самі сторони. Великою перевагою є також те, що відсоток добровільного виконання рішень, прийнятих за взаємною згодою, є дуже значним. Не сприяє розповсюдженню медіації, як одного зі способів захисту авторського права в Україні, також відсутність належної правової регламентації процедури медіації на відміну від зарубіжних держав, де процедуру медіації врегульовано в спеціальних законодавчих актах, так наприклад, в Австрії діє «Федеральний закон про медіацію», в США діє «Єдиний закон про медіацію», в Україні відсутній спеціальний нормативно-правовий акт про медіацію, а заходи, спрямовані на розповсюдження і популяризацію медіації, здебільшого стосуються залучення медіаторів-психологів до вирішення конфліктів між сторонами кримінальних справ